

160 de elevi-baschetbaliști își perfecționează cunoștințele

● PROFESORI ENTUZIAȘTI LA DISPOZIȚIA

ELEVILOR ● INDEMINARE ÎN ARUNCĂRILE LA

COȘ ● TERENURILE - ADEVĂRATE ATELIERE

● „CINE ȘTIE BASCHET... CÎȘTIGĂ”

La poalele Timpei, într-un splendid decor montan, s-a deschis zilele trecute o tabără de perfecționare a tinerilor baschetbaliști, elevi ai școlilor sportive din 18 orașe ale țării. Sportivi din București, Arad, Piatra Neamț, Satu Mare, Giurgiu și Sibiu, din multe alte orașe cu și fără tradiție în jocul de baschet, au venit la Brașov pentru a învăța mai temeinic procedeele tehnice ale baschetului. Mai temeinic, deoarece la dispoziția tinerilor sportivi stau profesori experimentați, ca Elena Roșu-Brașov, Arcadie Blindu-Arad, Toma Velciou-Oradea, Horia Pop-Ciuj, Victor Constantinescu și Ion Mironescu-București, Nicolae Păsteanu-Timișoara și mulți alții.

Însotit de directorul taberei, prof. Arcadie Blindu, i-am „surprins” zilele trecute pe elevi și pe profesori, în plină activitate. Un prim contact cu terenurile din curtea liceului nr. 2, cu cel de la Voința, cu sălile liceelor nr. 1 și 2 — toate, bine întreținute — ne-a edificat pe deplin asupra condițiilor excelente de pregătire oferite tinerilor baschetbaliști.

Cei 160 de sportivi au fost împărțiți în 13 grupe, fiecare grupă fiind dată „în grija” unui profesor de educație fizică. Un lucru semnificativ este acela că majoritatea sportivilor (auți băieții, cît și fetele) sînt foarte înalți și că mulți dintre ei dovedesc îndemnare în aruncările la coș. Rămîne ca în zilele de tabără să se încerce... sfîșuirea acestor sportivi, considerați de specialiști speranțe ale baschetului românesc. De altfel, unii dintre tinerii prezenți în tabără de la Brașov (printre care Dan Marinide-București, Mariana Moldovan-Brașov, Octavian Iancu-Timișoara, Ion Cîmpeanu-Ploiești, Gabriela Vanea-Ciuj, George Matei-București) dovedesc un deosebit „simț al coșului”, posedă remarcabile cunoștințe tehnice și tactice.

„Nu trebuie să surprindă, ne-a spus prof. Blindu. Acești sportivi s-au remarcat și cu prilejul campionatelor școlare și de juniori. Acum,

în tabără, noi urmărim ca elevii care dovedesc cunoștințe mai reduse să fie aduși „pe linia” celor buni. Experiența pe care am căpătat-o de-a lungul anilor (anul acesta particip la cea de a X-a tabără) m-a convins că aceste tabere sînt foarte utile. Aci s-au ridicat o seamă de baschetbaliști (Doina Marian, Vartepniuc, Horvat ș.a.) care au ajuns în echipele reprezentative. Aproape jumătate din efectivul actual al selecționatelor de junioare a țării este compus din fetele care au participat la taberele școlilor sportive organizate în anii trecuți.”

★

În prima zi de tabără elevii au fost supuși unui test, spre a se da posibilitate profesorilor să vadă cu cine... pleacă la drum. Ei au susținut jocuri de verificare, pe grupe, lăsînd în general o frumoasă impresie. De reținut că tabără de la Brașov are caracter de perfecționare. S-a hotărît ca după cîteva zile să se organizeze tradiționalul campionat al taberei. Timpul frumos a permis ca jocurile-scoală să se desfășoare în aer liber. Ne-a impresionat plăcut ambiția fiecărui sportiv de a demonstra cunoștințele pe care le posedă, dorința de afirmare. Cele trei terenuri au devenit adevărate „atelieri”, disputele sub panouri fiind deosebit de interesante.

Pentru a se organiza cît mai plăcut timpul petrecut în tabără, lecțiile de antrenament alternează cu variate și instructive activități extra-baschetbalistice. De aceea, în programul taberei un loc important îl ocupă excursiile. Vizitarea orașului și a Poianei Brașov, a Postăvarului, a Muzeului regional au fost primite cu bucurie. Se preconizează o excursie la Peleş, iar seara au loc concursuri de cîntece, recitări și... dans. Profesorii Blindu, Roșu, Fleseriu și Vădășz pregătesc acum un concurs-ghicitoare intitulat „cine știe baschet... cîștigă”, iar în preajma zilei de 9

Dispută sub panou, pe terenul Voința din Brașov. Tinerii baschetbaliști, elevi ai diferitelor școli sportive din țară, participă zilnic la jocuri-scoală...

august (cînd este prevăzută încheierea taberei) elevii baschetbaliști vor trebui să-și verifice cunoștințele de... geografice, cu prilejul concursului „Cunoașteți Brașovul și împrejurimile sale”? În sfîrșit, sînt așteptate cu justificat interes jocurile de verificare ale lotului reprezentativ, care vor avea loc la Brașov.

Iată deci că datorită priceperii, a entuziasmului celor 13 profesori de educație fizică selecționați pentru această tabără, datorită condițiilor de pregătire puse la dispoziția elevilor de către secția de învățămînt orașenească, tinerii baschetbaliști petrec zile minunate, pe care — sîntem convinși — nu le vor uita cînd...

R. CALĂRAȘANU

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

DIN NOU, PE LINIA DE PLUTIRE

Cu ani în urmă, boxerii din orașul Măcin își cîștigaseră o faimă binemeritată în toată regiunea Dobrogea, datorită rezultatelor bune obținute chiar și în competițiile cu caracter republican. În anii 1965—1966, însă, la Măcin, boxul a început să bată pasul pe loc, ajungînd la un moment dat chiar în prag de dispariție.

Ziarul nostru a criticat de mai multe ori comisia locală de box și consiliul raional pentru impulsul în care ajunseseră sportul cu mînuși pe aceste meleaguri dobrogene. Și iată că, din veștile primite în ultimul timp de la corespondentul nostru, Traian Enache, aflăm cu bucurie că boxul se află din nou pe un drum bun în acest oraș, cum s-ar spune, tînde să revină pe linia de plutire. Forurile locale au luat o serie de măsuri pentru redresarea acestui sport. Bunoară, s-a găsit o sală adecvată care a fost amenajată pentru antrenamente, a fost angajat antrenorul brailean C. Petcu, iar acesta — cu sprijinul boxerului localnic, C. Darie — a readus la sală pe iubitorii pugilismului. După puțin timp, au apărut și rezultatele așteptate. Astfel, la etapa regională a campionatului republican individual de box din acest an, Osman Suliman a cucerit primul loc la categoria ușoară, iar la „zonă” a obținut locul doi. În palmaresul boxerilor de la Minerul Măcin înfrînim acum mai multe victorii, printre care și una cu 9—3 asupra pugiliștilor de la Progresul Brăila.

Felul sănătos în care a fost primită critica de către organele

sportive din orașul Măcin a dus la redresarea boxului din localitate.

„PACAT”...

...se intitula un foileton apărut, nu de mult, în ziarul nostru, prin care se critica intolerabila risipă făcută cu ocazia zugrăvirii cabinelor și pavilionului central de la Străndul Tineretului din Capitală. La semnalul ziarului nostru, ne răspunde I.E.B.S., printr-o adresă semnată de directorul T. Iliescu, în care se arată că: „zidăria a fost zugrăvită cu vinacel, în conformitate cu prevederile normativului privind executarea vopsitorilor cu vopsele pe bază de acetat de polivinil, prin aceasta înțelegînd că s-a executat în prealabil refacerea zidărilor deteriorate, pregătirea suprafețelor, iar aplicarea vopselei s-a făcut în trei straturi cu bîdineaua și nu cu peria de scîndură. S-au observat, totuși, și unele greșeli (DE ALTFEL, INERENTE UNOR ASEMENEA LUCRĂRI) (SUBL. NS.) ca de exemplu: neomogenizarea perfectă a vopselelor înainte de aplicare; o insuficiență și parțială curățire (șlefuire) a suprafețelor suport, din care cauză zugrăvirea prezintă unele denivelări; existența firelor rămase din bîdineaua.

Defecțiunile semnalate mai sus se datoresc, în special, unei insuficiente supravegheri a șefului lucrărilor și șefului sectorului întreținere. Pentru înlăturarea acestor deficiențe s-au luat măsurile necesare.”

Despre măsurile care s-au luat nu se spune nici un cuvîntel, deși, poate, ar fi fost nimerit să se știe cine a suportat paguba și dacă acum lucrarea este corespunzătoare.

R. D.

Insemnări de sezon

REZOLVĂRILE SE AFLĂ LA FAȚA LOCULUI

În Codlea sînt mai multe construcții sportive. Două dintre ele, strîndul și stadionul orașului, se impun atenției prin mărimea lor. Cum sînt folosite și întreținute aceste baze sportive? Răspunsul la întrebare l-am căutat în cursul vizitei făcute recent la Codlea.

STADION AVEM — DAR CUM ÎL ÎNGRIJIM?

Prezența noastră i-a cam intristat pe proprietarii stadionului — asociația sportivă Măgura Codlei. I-a intristat, pentru că stadionul nu arăta prea bine. Terenul de fotbal avea denivelări, gardul de la dreptunghiul de handbal era stricat prin unele locuri, iar pe pista de atletism nu se afla nici urmă de zgură.

— Am făcut și noi ce-am putut, ne-a explicat Alexandru Costin, membru în consiliul asociației sportive. Am reparat gardul, am mîrit vestiarele. În această perioadă, cînd echipele se află în vacanță, vom pune la punct terenurile de fotbal și hand-

Jocuri și cursa de... înțepat mingi la strîndul din Codlea.

Desen de Al. Clenciu

bal. Reamenajarea pistei de atletism, însă, depășește puterile noastre.

Împărțîsim punctul de vedere al tov. Costin, referitor la pista. Menționăm că reamenajarea pistei și a sectoarelor respective constituie o problemă care privește toate forurile din localitate interesate în dezvoltarea atletismului.

POFTIȚI LA ȘTRAND, DAR SPORT FACETI ACASĂ

Marele bazin (75/16 m) și lacul de agrement, aflat lîngă plajă, sînt locurile cele mai căutate în aceste zile. Așa că nu ne-a mirat cîtuși de puțin aglomerația de la cabine sau de pe aleile umbrase din jurul frumosului strînd. Imaginea, de altfel, ne era familiară: tineri și vîrstnici, înotau, făceau plajă sau citeau la umbră. Dinspre plajă se aud frînturi de conversație: „M-am plîcisit, hai în apă”, „Dacă am avea o minge, ce bine ar fi”, iar două fete, fiecare purtînd cîte o rachetă de tenis, se rugau: „Dați-ne voie să jucăm puțin tenis aici, pe alei. Vă implorăm, dați-ne voie că nu călcăm pe tarbă”. „Nu, nu, nu — a venit prompt răspunsul. Dacă vă prind mînea v-o sparg cu cuiul. Am primit — continuă pe același ton categoric paznicul strîndului — dispoziții să nu las pe nimeni să se joace cu mînea în incinta strîndului”. Curios!

Fără să stăm pe gînduri, am plecat să-l căutăm pe administratorul strîndului, Petre Zermen.

— Dacă oamenii veniți la strînd vor să facă și puțin sport — l-am întrebat pe administrator — unde se pot practica jocurile preferate? — Nu se poate. Jocurile cu mînea sînt interzise. Alergînd după mînea, se strică tarba, se calcă pe flori. Am primit dispoziții să nu admitem pe nimeni cu mînea pe tarbă.

— De la cine ați primit aceste dispoziții?

— De la Sfatul popular orașenesc. Ni s-a atras atenția ca cetățenii să facă sport acasă, nu aici.

PROIECTE FRUMOSE, DAR DEOCAMDATĂ?

Nu ne rămînea altceva de făcut decît să cerem explicațiile cuvenite tovarășilor de la sfat. După ce le-am adus la cunoștință cele auzite și văzute la strînd, tov. Gheorghe Spînu, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular, ne-a răspuns:

— Cunoaștem situația, dar deocamdată nu avem altceva de făcut. Aria complexului de la strînd se va mări însă. Anul viitor se va da în folosință al doilea lac de agrement. De asemenea, se va amenaja un nou bazin, destinat numai pentru concursurile de natație. În proiect figurează amenajarea unor terenuri de baschet, tenis și volei, precum și instalații pentru canotaj.

— Nu considerați că este nevoie și acum de terenuri de sport?

— Aveți dreptate și nu era greu să găsim la strînd un loc pentru un teren de volei sau tenis. S-ar putea ca o parte din instalațiile sportive de care v-am vorbit să fie gata chiar în actualul sezon.

— Încă ceva: pista de atletism de la stadion este lăsată în părăsire. Tovarășii de la asociația Măgura Codlei se plîng că nu au posibilități să o redea activității. Nu credeți că și stadionul, aflat într-o poziție centrală, constituie „firma” orașului?

— Desigur. Dar tovarășii de la fabrica de mobilă nu au scos, pînă acum, nici un cuvînt despre grînturile lor. Rezolvările nu pîdă din senin. Eu cred că avem forțe proprii, pe care să ne bîzuim; toate fabricile, întreprinderile și școlile din oraș ar trebui să se considere gospodarii acestui stadion. Atunci, totul se va aranja.

ANDRONACHE

ODIHNĂ—DAR PE BANII CUI?...

La Bran, în tabără de copii, a sosit a doua serie de școlari. Aproape 500 de elevi din Capitală și din alte localități din țară. O dată cu ei au venit și cadre didactice, care s-au străduit să le organizeze cît mai plăcut zilele de vacanță, astfel încît acestea să cuprindă acțiuni variate, printre care, firește, și întreceri sportive, Maria Sirbu (Șc. generală nr. 4), Letiția Marinescu (Șc. generală nr. 2), Elena Alecu (Șc. generală nr. 87), Sofia Smărăndescu (Șc. generală nr. 192), Gherghina Pădroiu (Șc. generală nr. 174), Paraschiva Filicescu (Șc. generală nr. 192), Despina Amariei (Șc. generală nr. 74), Margareta Săvulescu (Șc. generală nr. 31), iată numai cîteva din cadrele didactice despre care ne-au vorbit profesorii Romulus Mirza, directorul taberei și Florin Șindrilăru, comandantul unității de pionieri, elogiindu-le strădanile și entuziasmul.

Dar, în același timp a sosit în tabără și un grup de profesoare de educație fizică, cadre cu calificare de specialitate, avînd sarcini deosebite în ceea ce privește organizarea activității sportive.

Cu sprijinul unui gospodăr pri-

ceput, tov. Traian Ștefan, administratorul taberei, profesoare ca Elena Moțiu (Șc. generală nr. 50) și Maria Timofte (Șc. generală nr. 192) au pornit acțiunea de reamenajare a terenurilor de sport și de organizare a unor competiții atractive. Acțiunea acestora a fost continuată cu succes, în seria a II-a, de alte profesoare, dintre care amintim pe Florica Oancea (Șc. generală nr. 57). Din păcate, însă, unele profesoare venite în tabără au înțeles greșit „delegația” pe care au primit-o, socotind-o ca pe un bilet gratuit la... odihnă. Și, au procedat în consecință. În loc să contribuie la buna desfășurare a entuziasmelor întreceri care au angrenat aproape toți copiii din tabără, ba chiar și vecinii lor de la școlile din localitate, profesoare ca IOANA NICOLAE (Șc. generală nr. 1) și CARMEN SOBIESCHI (Șc. generală nr. 31) au „afîșat” o... mină de superioritate, afirmînd că rolul lor se rezumă numai la... control și nicidecum la o activitate concretă. Ca urmare, au privit „de sus” celelalte cadre didactice, le-au bagatelizat entuziasmul cu care se ocupau de copii și nu au făcut nimic pentru reușita unor acțiuni

sportive organizate în tabără, cum au fost campionatele la șah, atletism și fotbal, disputele pentru desemnarea „celui mai puternic”, „celui mai îndemnatic” etc., etc.

Chiar dacă cele două profesoare ar fi venit la Bran ca simple turete și tot ar fi trebuit să dea o mîna de ajutor în vederea organizării activității sportive a copiilor, măcar ca urmare a numeroaselor insistențe ale conducerii taberei. Le obliga calificarea profesională de specialitate în educația fizică, mîndria de a ajuta sutele de copii să se bucure din plin de vacanță. Dar Ioana Nicolae și Carmen Sobieschi n-au făcut-o. Ele au petrecut un concediu de odihnă pe banii statului, înșelînd conducerile școlilor care le-au propus pentru tabără de la Bran și încrederea copiilor care așteptau dovezi de dragoste și îndrumare.

Iată de ce socotim că astfel de atitudini se cuvin analizate temeinic de cei în drept. Ioana Nicolae și Carmen Sobieschi trebuie să răspundă pentru atitudinea lor și să plătească, din propriul buzunar, cheltuielile prilejuite de concediul petrecut la Bran. Să fie o lecție pentru viitor...

AUREL CRIȘAN